

ส่วนผนวก

กัตติจากรากกิจจานุเบกษา เล่มที่ 89 ตอนที่ 15 ลงวันที่ 27 มกราคม 2515
ประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ 58

โดยที่คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่า การควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชนอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน และกฎหมายว่าด้วยการกำหนดกระทรวงเจ้าหน้าที่รักษาการตามกฎหมายดังกล่าว สมควรปรับปรุงรวมเป็นกฎหมายฉบับเดียวกันเพื่อความสะดวกในการปฏิบัติ อนึ่ง ปรากฏว่าในขณะนี้ได้มีผู้ประกอบการรับรองหรือรับซื้อตั๋วเงินกิจการจัดหาเงินทุนเพื่อบุคคลอื่น และกิจการซื้อขายหรือแลกเปลี่ยนหลักทรัพย์รวมทั้งการเป็นตัวแทนหรือนายหน้าของกิจการดังกล่าวมากยิ่งขึ้นและกิจการเหล่านี้มีลักษณะเป็นกิจการค้าขายซึ่งกระทบกระเทือนถึงความปลอดภัยหรือผาสุกของประชาชนได้ แต่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชนและกฎหมายว่าด้วยการกำหนดกระทรวงเจ้าหน้าที่รักษาการตามกฎหมายดังกล่าวที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ยังไม่มีบทบัญญัติควบคุมการประกอบกิจการดังกล่าวข้างต้น สมควรกำหนดการควบคุมกิจการนั้นไว้ในกฎหมายที่ปรับปรุงใหม่เสียด้วยในคราวเดียวกัน หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งต่อไปนี้.—

ข้อ 1. ให้ยกเลิก

- (1) พระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน พุทธศักราช 2471
- (2) พระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2485
- (3) พระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2499
- (4) พระราชบัญญัติกำหนดกระทรวงเจ้าหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัติควบคุมการการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน พ.ศ.2471 พุทธศักราช 2476
- (5) พระราชบัญญัติกำหนดกระทรวงเจ้าหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน พ.ศ.2471 (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2494

(6) พระราชบัญญัติกระทรวงเจ้าหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัติควบคุม
กิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน พ.ศ.2471 (ฉบับที่ 3) พ.ศ.
2499

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในประกาศของคณะ
ปฏิวัติฉบับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ให้ใช้ประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับนี้แทน

ข้อ 2. ในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีหรือผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย
แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงของกระทรวงที่มีอำนาจและ
หน้าที่ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ หรือตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา

ข้อ 3. กิจการดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นกิจการค้าขายอันเป็นสาธารณูปโภค

- (1) การรถไฟ
- (2) การรถราง
- (3) การชุดคลอง
- (4) การเดินอากาศ
- (5) การประปา
- (6) การชลประทาน
- (7) การไฟฟ้า
- (8) การผลิตเพื่อจำหน่ายหรือจำหน่ายก๊าซโดยระบบเส้นท่อไปยังอาคารต่าง ๆ
- (9) บรรดากิจการอื่นอันกระทบกระเทือนถึงความปลอดภัยหรือผาสุกของ

ประชาชนตามที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกา

การตราพระราชกฤษฎีกาตาม (9) ให้กำหนดกระทรวงผู้มีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับ
กิจการนั้นด้วย

ข้อ 4. ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบกิจการค้าขายอันเป็นสาธารณูปโภค เว้นแต่จะได้
รับอนุญาตหรือได้รับสัมปทานจากรัฐมนตรี

ข้อ 5. เมื่อได้มีประกาศของรัฐมนตรีกำหนดกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดดังระบุไว้ต่อ
ไปนี้ หรือกิจการอันมีสภาพคล้ายคลึงกัน ให้เป็นกิจการที่ต้องขออนุญาต ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบ
กิจการนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี

- (1) การประกันภัย
- (2) การคลังสินค้า
- (3) การธนาคาร
- (4) การออมสิน
- (5) เครดิตฟองซิเอร์
- (6) การรับรองหรือรับซื้อตัวเงิน
- (7) การจัดหาสินค้าเงินทุนแล้วให้ผู้อื่นกู้เงินนั้น หรือเอาเงินนั้นซื้อหรือซื้อลดซึ่งตัวเงินหรือตราสารเปลี่ยนมืออื่นหรือตราสารการเครดิต

(8) การซื้อ ขาย หรือแลกเปลี่ยนตราสารแสดงสิทธิในหนี้หรือทรัพย์สิน เช่น พันธบัตร หุ้น หุ้นกู้ หรือตราสารพาณิชย์ หรือการทำหน้าที่เป็นตัวแทนนายหน้าผู้จัดการ หรือผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการลงทุนในตราสารดังกล่าว หรือการจัดให้มีตลาดหรือสถานที่อันเป็นศูนย์กลางการซื้อ ขาย หรือแลกเปลี่ยนตราสารดังกล่าว

การประกาศตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะกำหนดประเภทหรือลักษณะของกิจการด้วยก็ได้

ข้อ 6. ในกรณีที่มีกฎหมายเฉพาะว่าด้วยกิจการตามที่ระบุไว้ในข้อ 3. หรือ ข้อ 5. การประกอบกิจการดังกล่าว ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยกิจการนั้น

ข้อ 7. ในการอนุญาตหรือให้สัมปทานตามข้อ 4. และข้อ 5. รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ตามที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อความปลอดภัยหรือผาสุกของประชาชนไว้ด้วยก็ได้

เงื่อนไขที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมก็ได้ แต่ต้องกำหนดระยะเวลาการใช้บังคับเงื่อนไขที่แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมตามที่รัฐมนตรีเห็นสมควร

ข้อ 8. ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับกิจการดังต่อไปนี้หรือกิจการที่มีสภาพคล้ายคลึงกัน

- (1) การธนาคาร
- (2) การออมสิน
- (3) เครดิตฟองซิเอร์
- (4) การรับรองหรือรับซื้อตัวเงิน
- (5) การจัดหาสินค้าเงินทุนแล้วให้ผู้อื่นกู้เงินนั้น หรือเอาเงินนั้นซื้อหรือซื้อลด

ตัวเงินหรือตราสารเปลี่ยนมืออื่นหรือตราสารการเครดิต

(๕) การซื้อ ขาย หรือแลกเปลี่ยนตราสารแสดงสิทธิในหนี้หรือทรัพย์สิน เช่น พันธบัตร หุ้น หุ้นกู้ หรือตราสารพาณิชย์ หรือการทำหน้าที่เป็นตัวแทน นายหน้า ผู้จัดการ หรือผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการลงทุนในตราสารดังกล่าว หรือการจัดให้มีตลาด หรือสถานที่อันเป็นศูนย์กลางซื้อ ขาย หรือแลกเปลี่ยนตราสารดังกล่าว

ข้อ 9. ให้กระทรวงคมนาคมมีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับกิจการการรถไฟและการเดินอากาศ

ข้อ 10. ให้กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติมีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับกิจการการชลประทาน และการขุดคลอง

ข้อ 11. ให้กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับกิจการการตรวจการประปา การไฟฟ้า และการผลิตเพื่อจำหน่ายหรือจำหน่ายก๊าซโดยระบบเส้นท่อไปยังอาคารต่าง ๆ

ข้อ 12. ให้กระทรวงเศรษฐกิจมีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับกิจการประกันภัยและการคลังสินค้า หรือกิจการที่มีสภาพคล้ายคลึงกัน

ข้อ 13. ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติกิจการที่อยู่ในอำนาจและหน้าที่ของกระทรวงตามที่กำหนดไว้ในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้หรือพระราชกฤษฎีกาแล้วแต่กรณี

ข้อ 14. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอาจมอบหมายให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้ดำเนินการตามที่กระทรวงการคลังมีอำนาจและหน้าที่ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ได้ เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้มอบหมายให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติกิจการตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้รับมอบหมาย

ข้อ 15. ในการปฏิบัติหน้าที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานประกอบกิจการตามที่ระบุไว้ในข้อ 3 หรือ ข้อ 5 ในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบให้การเป็นไปตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ หรือในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรืออายัดเอกสารหรือสิ่งของ

ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบกิจการและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

ข้อ 16. ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 4 หรือข้อ 5 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 17. ผู้ได้รับอนุญาตหรือได้รับสัมปทานตามข้อ 4 หรือผู้ได้รับอนุญาตตามข้อ 5 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดตามข้อ 7 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท และในกรณีที่เป็นความผิดต่อเนื่องกัน ให้ปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งพันบาทตลอดเวลาที่ยังทำการฝ่าฝืนอยู่

ข้อ 18. ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ 15 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 19. บรรดาเงื่อนไขที่รัฐบาลได้กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน และใช้บังคับอยู่ในวันก่อนตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ คงใช้บังคับได้ต่อไป

ข้อ 20. ใบอนุญาตหรือสัมปทานให้ประกอบกิจการค้าขายอันเป็นสาธารณูปโภคตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชนซึ่งได้ออกให้ก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ

ข้อ 21. ให้ถือว่ากิจการประกันภัย การคลังสินค้า การออมสิน เครดิทฟองซิเออร์ เป็นกิจการที่รัฐมนตรีได้ประกาศตามข้อ 5 แล้ว

ให้ใบอนุญาตประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง ซึ่งได้ออกให้ก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ

ข้อ 22. เมื่อรัฐมนตรีได้ประกาศให้กิจการตามข้อ 5 เป็นกิจการที่ต้องขออนุญาตเพิ่มขึ้นจากที่ได้ประกาศไว้แล้ว ผู้ซึ่งประกอบกิจการอยู่ในวันที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ถ้าประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอรับอนุญาตตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เมื่อได้ยื่นคำขอรับอนุญาตตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้แล้ว ให้ดำเนินกิจการต่อไปได้จนกว่าผู้อนุญาตได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่อนุญาต

ข้อ 23. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ วิชาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

ข้อ 24. ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 26 มกราคม พุทธศักราช 2515

ลงชื่อ จอมพล ถ.กิตติขจร
(ถนอม กิตติขจร)
หัวหน้าคณะปฏิวัติ

รับรองสำเนาถูกต้อง

(นางสาวศิริลักษณ์ รุจิโกไศย)
เจ้าพนักงานการพาณิชย์ 4

งานเผยแพร่ ฝ่ายบรรณสาร
กองสถาบันการค้า
2 กุมภาพันธ์ 2526

สุทิดา คัด/ทาน
ศิริลักษณ์ ตรวจ

(สำเนา)
ประกาศกระทรวงพาณิชย์
เรื่อง การกำหนดเงื่อนไขควบคุมกิจการคลังสินค้า
พ.ศ. 2535

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 7 ข้อ 12 ข้อ 13 ข้อ 15 และข้อ 23 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 ลงวันที่ 26 มกราคม พุทธศักราช 2515 ว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดไปจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ 2 ให้ยกเลิกเงื่อนไขควบคุมกิจการคลังสินค้า พ.ศ. 2526 ลงวันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2526

ข้อ 3 ในประกาศนี้

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือ บริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด

“ผู้ประกอบการคลังสินค้า” หมายความว่า บริษัทที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการคลังสินค้า

“กิจการคลังสินค้า” หมายความว่า การรับทำการเก็บรักษาสินค้าหรือการรับทำการเก็บรักษาสินค้าและให้บริการเกี่ยวกับสินค้านั้น เพื่อบำเหน็จเป็นทางการค้าปกติ ไม่ว่าบำเหน็จนั้นจะเป็นเงินค่าตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใด

“คลังสินค้า” หมายความว่า สถานที่ที่จัดให้มีไว้เพื่อกิจการคลังสินค้าตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานแห่งใหญ่ หรือสำนักงานสาขาของผู้ประกอบการคลังสินค้า

ข้อ 4 ประกาศนี้มิให้ใช้บังคับแก่

- (1) องค์กรของรัฐบาลซึ่งประกอบกิจการคลังสินค้า
- (2) สหกรณ์ซึ่งประกอบกิจการคลังสินค้า

หมวด 1

การจัดตั้งและการขออนุญาต

ข้อ 5 การประกอบกิจการคลังสินค้าจะกระทำได้อต่อเมื่อได้จดทะเบียนเป็นบริษัทและได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการคลังสินค้าแล้ว

การยื่นคำขอจดทะเบียนตั้งเป็นบริษัทตามวรรคหนึ่ง จะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีก่อน ในการให้ความเห็นชอบ รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขบังคับให้ปฏิบัติตามที่เห็นสมควรก็ได้

การยื่นคำขอรับความเห็นชอบตามวรรคสอง ให้กระทำตามแบบ ค.ส. 1 ท้ายประกาศนี้ สำหรับกรุงเทพมหานครให้ยื่นต่อกรมการค้าภายใน ส่วนจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครให้ยื่นต่อสำนักงานพาณิชย์จังหวัด

เมื่อได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีตามวรรคสองแล้ว ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนตั้งบริษัทภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นชอบ และให้ยื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการคลังสินค้าภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่จดทะเบียนเป็นบริษัทแล้ว

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขออนุญาตไม่อาจปฏิบัติตามระยะเวลาที่กำหนดในวรรคสี่ได้ ให้ยื่นคำร้องขอต่ออธิบดีกรมการค้าภายใน โดยแสดงเหตุผลและความจำเป็นก่อนสิ้นระยะเวลาดังกล่าว ในการนี้อธิบดีกรมการค้าภายในจะมีคำสั่งขยายระยะเวลาตามที่เห็นสมควรก็ได้

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอรับความเห็นชอบหรือผู้ยื่นคำขออนุญาตไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาตามวรรคสี่หรือวรรคห้า ให้ถือว่าผู้นั้นไม่ประสงค์ที่จะประกอบกิจการคลังสินค้า และให้อธิบดีกรมการค้าภายในจำหน่ายคำขอนั้นเสีย

ข้อ 6 การยื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการคลังสินค้าตามข้อ 5 ให้กระทำตามแบบ ค.ส. 2 ท้ายประกาศนี้ สำหรับกรุงเทพมหานครให้ยื่นต่อกรมการค้าภายใน ส่วนจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครให้ยื่นต่อสำนักงานพาณิชย์จังหวัดพร้อมทั้งส่งเอกสารดังต่อไปนี้

(1) หนังสือรับรองของนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทแสดงรายชื่อกรรมการหรือกรรมการผู้มีอำนาจลงชื่อแทนบริษัท ทุนจดทะเบียน ที่ตั้งสำนักงานใหญ่

(2) สำเนาหนังสือบริคณห์สนธิ

(3) สำเนาข้อบังคับของบริษัท

(4) สำเนาทะเบียนผู้ถือหุ้น

(5) แบบสัญญาเก็บของในคลังสินค้า แบบใบรับของและแบบประทวนสินค้า

(6) สำเนาระเบียบข้อบังคับ หรือเงื่อนไขต่างๆ ของบริษัทเกี่ยวกับ

กิจการคลังสินค้า (ถ้ามี)

(7) เอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ในคลังสินค้า

นอกจากนี้ ให้แจ้งจำนวน ขนาด สถานที่ตั้งคลังสินค้า ตลอดจนชื่อ ประวัติทางการงาน และคุณสมบัติของกรรมการและผู้สอบบัญชีด้วย

เอกสารตาม (2) (3) และ (4) ต้องให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่รับรองว่าเป็นเอกสารที่ได้ทำขึ้นโดยถูกต้อง

ในกรณีที่รัฐมนตรีกำหนดเงื่อนไขตามข้อ 5 วรรคสอง ผู้ยื่นคำขอต้องส่งหลักฐานว่าได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้นแล้วอีกด้วย

ข้อ 7 เมื่ออธิบดีกรมการค้าภายในได้รับคำขออนุญาตประกอบกิจการคลังสินค้า และพิจารณาเห็นสมควรอนุญาตให้นำเสนอรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุญาต เมื่อได้รับอนุญาตแล้วให้อธิบดีกรมการค้าภายในออกใบอนุญาตเป็นสำคัญตามแบบ ค.ส. 3 ท้ายประกาศนี้

ถ้าใบอนุญาตประกอบกิจการคลังสินค้า ชำรุด สูญหาย ถูกทำลาย หรือมีการเปลี่ยนแปลงรายการใดๆ ให้ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้านำคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ใบอนุญาตชำรุด สูญหาย ถูกทำลาย หรือเปลี่ยนแปลงรายการนั้นตามแบบ ค.ส. 4 ท้ายประกาศนี้

ให้ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้าแสดงใบอนุญาตประกอบกิจการคลังสินค้าหรือใบแทนใบอนุญาตไว้ ณ สำนักงานของผู้ประกอบกิจการคลังสินค้า ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย

ข้อ 8 ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้าต้องมีทุนที่ชำระแล้วไม่ต่ำกว่าห้าล้านบาท และต้องมีคลังสินค้าตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดและเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง

คลังสินค้าตามวรรคหนึ่งต้องมีลักษณะและสภาพตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (1) โครงสร้างต้องมีลักษณะมั่นคงแข็งแรง
- (2) ฝาผนังต้องทำอิฐ หรือคอนกรีตบล็อก หรือคอนกรีตเสริมเหล็ก หรือวัสดุที่มีความแข็งแรง ทนทาน จรดหลังคา โดยมีช่องลมซึ่งมีลวดตาข่ายหรือวัสดุอื่นที่กันสัตว์ได้พอควร
- (3) หลังคาต้องมุงด้วยกระเบื้องหรือสังกะสี หรือวัสดุที่มีความแข็งแรงทนทาน
- (4) ประตูต้องทำอย่างมั่นคงแข็งแรง และมีความปลอดภัย
- (5) ภายในอาคารต้องมีพื้นที่เก็บสินค้ามีลักษณะเป็นที่โล่งติดต่อกันไม่น้อยกว่าสองร้อยตารางเมตร
- (6) พื้นต้องทำด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กสามารถรับน้ำหนักได้ไม่น้อยกว่าสามเมตริกตันต่อหนึ่งตารางเมตร
- (7) คลังสินค้าจะต้องเป็นเอกเทศและไม่ปะปนกับกิจการอื่น
- (8) ป้ายชื่อต้องจัดให้มีไว้ที่คลังสินค้า มีขนาดพอสมควรที่สามารถมองเห็นได้โดยชัดเจน และติดตั้งไว้เป็นการถาวร
- (9) ต้องมีทางเข้าออกคลังสินค้าโดยสะดวกทั้งทางบกและหรือทางน้ำ
- (10) วัสดุหรืออุปกรณ์ที่ใช้สำหรับป้องกันอัคคีภัยต้องจัดให้มีอย่างเพียงพอ

เมื่อมีเหตุอันสมควร รัฐมนตรีจะพิจารณาเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ตามวรรคสองให้สอดคล้องกับสภาพสินค้าเป็นรายๆ ไปก็ได้

ข้อ 9 สำนักงานของผู้ประกอบกิจการคลังสินค้าต้องมีลักษณะและสภาพตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (1) ต้องแยกสำนักงานให้เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะเพื่อกิจการคลังสินค้า
- (2) ต้องจัดให้มีอุปกรณ์เครื่องใช้ในสำนักงานเป็นของตนเองอย่างเพียงพอ
- (3) ป้ายชื่อสำนักงาน

(ก) กรณีอาคารเอกเทศ ต้องจัดให้มีป้ายชื่อติดตั้งไว้หน้าสำนักงานเป็นการถาวร ซึ่งสามารถแลเห็นได้โดยถนัดชัดเจนและอ่านได้ง่าย

(ข) กรณีใช้อาคารซึ่งเป็นสำนักงานรวม ต้องจัดให้มีป้ายชื่อไว้เป็นการถาวรที่ป้ายรวมและหน้าสำนักงาน ซึ่งสามารถแลเห็นได้โดยถนัดชัดเจนและอ่านได้ง่าย

เมื่อมีเหตุอันสมควร รัฐมนตรีจะพิจารณาเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่งก็ได้

ข้อ 10 ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้าอาจมีสาขาได้ แต่ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีในการอนุญาตรัฐมนตรีจะอนุญาตโดยมีเงื่อนไขก็ได้ และให้นำข้อ 7 วรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

คำขออนุญาตมีสาขาให้กระทำตามแบบ ค.ส. 5 ท้ายประกาศนี้ สำหรับกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นต่อกรมการค้าภายใน ส่วนจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครให้ยื่นต่อสำนักงานพาณิชย์จังหวัด

หมวด 2

เงื่อนไขในการดำเนินงาน

ข้อ 11 ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้าจะดำเนินกิจการได้เฉพาะเรื่อง ดังต่อไปนี้

(1) รับฝากสินค้าโดยผู้ประกอบกิจการคลังสินค้าได้รับเงิน ค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดในการรับฝากสินค้านี้ให้นำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 3 ลักษณะ 14 ว่าด้วยเก็บของในคลังสินค้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(2) ให้ผู้ฝากกู้ยืมเงินโดยเอาสินค้าที่ฝากไว้เป็นประกันแก่ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้า โดยผู้ประกอบกิจการคลังสินค้าได้รับดอกเบี้ยหรือประโยชน์อื่นใดเป็นค่าตอบแทน

(3) ให้บริการด้านความเย็นเพื่อเก็บรักษาสินค้า รับอบพืชเพื่อลดความชื้น

กะเพาะ คัด ผสม หรือด้วยกรรมวิธีอื่น เพื่อประโยชน์ของผู้ฝาก โดยผู้ประกอบ
กิจการคลังสินค้าได้รับค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใด

(4) กระทำการซื้อขาย แลกเปลี่ยน เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ กู้ยืม จำนอง จำนำ
เพื่อประโยชน์ในการประกอบกิจการคลังสินค้า

การให้เช่าคลังสินค้าทั้งหมดจะกระทำมิได้ แต่การให้เช่าคลังสินค้าบางส่วนจะ
กระทำได้อีกเมื่อได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมการค้าภายในก่อน

(5) กระทำการใดๆ ตามแบบพิธีการเกี่ยวกับการศุลกากร การนำเข้า
การส่งออก การขนส่งสินค้าและอาจจัดให้มีการประกันภัยซึ่งสินค้าที่ตนพึงกระทำตาม
สัญญาเก็บของในคลังสินค้าก็ได้ ทั้งนี้ ในการกระทำการดังกล่าว ผู้ประกอบกิจการคลัง
สินค้าต้องได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือ ลงวันที่ เดือน ปี และลายมือชื่อผู้ฝาก หรือผู้สกลหลัก
โดยถูกต้อง

(6) นำเงินที่ได้รับไปลงทุนหาผลประโยชน์ ดังต่อไปนี้

(ก) ชื่อหลักทรัพย์ของรัฐบาลไทย

(ข) ชื่อหลักทรัพย์ขององค์การรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจที่รัฐบาล

ค้ำประกัน

(ค) ถือหุ้นในบริษัทอื่น โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

ของบริษัท

เงินที่นำไปลงทุนหาผลประโยชน์ตาม (ก) และ (ข) ต้องไม่น้อยกว่าร้อยละสิบห้าของ
ทุนที่ชำระแล้วและทุนสำรองของบริษัท และเงินที่นำไปลงทุนตาม (ค) ต้องไม่เกินร้อยละสิบ
ห้าของทุนที่ชำระแล้วและทุนสำรองของบริษัท แต่เงินที่นำไปลงทุนตาม (ก) (ข) และ (ค)
รวมกันต้องไม่เกินร้อยละสามสิบของทุนที่ชำระแล้วและทุนสำรองของบริษัท

ข้อ 12 ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้ากระทำการดังต่อไปนี้ คือ

(1) ลดทุนโดยมิได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรี

(2) ฝากเงินสดไว้ที่อื่น นอกจากธนาคารหรือบริษัทเงินทุน

(3) ซื้อหรือมีไว้เป็นประจำซึ่งอาวุธปืนหรือมี เว้นแต่เป็นการซื้อหรือมี
ไว้เพื่อประกอบกิจการคลังสินค้า หรือสำหรับใช้เพื่อสวัสดิการของพนักงานและลูกจ้างของ
บริษัทตามสมควร

(4) รับทำการเก็บรักษาสินค้าของผู้อื่น โดยทำสัญญาเก็บของในคลัง
สินค้าหรือออกไปรับของคลังสินค้า หรือประหวนสินค้าโดยไม่มีลายมือชื่อของผู้จัดการในฐานะ
นายคลังสินค้าตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้จัดการ

(5) รับจํานําสินค้ําของบริษัทในเครือเดียวกันตามประมวลรัษฎากร หรือสินค้ําของผู้จัดการหรือกรรมการของผู้ประกอบกิจการคลังสินค้ํา ไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม

การรับจํานําสินค้ําโดยทางอ้อม ให้หมายความรวมถึงกรณีดังต่อไปนี้ คือ

(ก) รับจํานําสินค้ําของบริษัทอื่นซึ่งบุคคลดังกล่าว เป็นผู้จัดการหรือกรรมการ หรือเป็นผู้ถือหุ้นจํานวนตั้งแต่ร้อยละห้าสิบขึ้นไป หรือ

(ข) รับจํานําสินค้ําของห้างหุ้นส่วนสามัญที่บุคคลดังกล่าวเป็นหุ้นส่วน หรือ

(ค) รับจํานําสินค้ําของห้างหุ้นส่วนจำกัดที่บุคคลดังกล่าวเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ หรือเป็นหุ้นส่วนจําพวกไม่จํากัดความรับผิดชอบ

(6) ออกใบรับของคลังสินค้ําใหม่ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน เมื่อผู้ประกอบกิจการคลังสินค้ํายังไม่ได้ยกเลิกใบรับของคลังสินค้ําเดิม เว้นแต่ใบรับของคลังสินค้ําเดิมนั้นสูญหายหรือถูกทำลาย

(7) ออกใบรับของคลังสินค้ําหรือประทวนสินค้ํา โดยไม่ต้องตรงตามความจริง

ข้อ 13 เมื่อมีการแก้ไขเพิ่มเติมหนังสือบริคณห์สนธิ หรือข้อบังคับของบริษัท หรือแต่งตั้งเปลี่ยนแปลงกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือมอบอำนาจให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดกระทำการแทนผู้จัดการ ให้ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้ําแจ้งเป็นหนังสือพร้อมหลักฐานเกี่ยวกับการนั้นต่ออธิบดีกรมการค้าภายใน ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันแก้ไขเพิ่มเติม แต่งตั้งเปลี่ยนแปลง หรือมอบอำนาจ แล้วแต่กรณี

ข้อ 14 การเปลี่ยนแปลงสถานที่ตั้งสำนักงานของบริษัท หรือเปลี่ยนแปลงจํานวนขนาด ลักษณะและสภาพ หรือสถานที่ตั้งคลังสินค้ํา ให้ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้ําแจ้งเป็นหนังสือพร้อมหลักฐานเกี่ยวกับการนั้น ต่ออธิบดีกรมการค้าภายใน ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันเปลี่ยนแปลงแล้วเสร็จ

ข้อ 15 กรรมการของผู้ประกอบกิจการคลังสินค้ําต้องถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจํานวนหุ้นที่จดทะเบียน

ข้อ 16 ให้ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้ําแจ้งชนิดและปริมาณสินค้ําที่รับเข้ามาและส่งออกไปจากคลังสินค้ําต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นประจำทุกเดือนภายในวันที่ 7 ของเดือนถัดไป ตามแบบ ค.ส. 6 ท้ายประกาศนี้

ข้อ 17 ให้ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้ําจัดให้มีการตรวจสอบสินค้ําทั้งหมดที่เก็บไว้

ในคลังสินค้าอย่างน้อยปีละสองครั้ง คือในเดือนมิถุนายนและเดือนธันวาคม และต้องแจ้ง วันทำการตรวจสอบเป็นหนังสือให้ผู้ฝาก บรรดาเจ้าหน้าที่ของผู้ฝาก และพนักงานเจ้าหน้าที่ ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เพื่อให้ผู้ฝากหรือเจ้าหน้าที่ของผู้ฝากและพนักงานเจ้าหน้าที่ มาดูการตรวจสอบได้ ถ้าหากมีความประสงค์เช่นนั้น และผู้ประกอบการคลังสินค้าต้องให้ความสะดวกตามสมควรแก่บุคคลดังกล่าวในการดูการตรวจสอบ

ข้อ 18 ให้ผู้ประกอบการคลังสินค้า จัดให้มีบัญชีแสดงการรับและจ่ายทั้งสิ้น เกี่ยวกับกิจการคลังสินค้า บัญชีคุมสินค้าที่ทำการเก็บรักษาและบัญชีอื่นๆ ที่จำเป็นให้เรียบร้อยและถูกต้องพร้อมที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้ตลอดเวลา

ข้อ 19 ให้ผู้ประกอบการคลังสินค้าส่งรายงานประจำปีแสดงฐานะการเงินและกิจการของบริษัทสำหรับรอบปีปฏิทินที่ล่วงมาแล้วต่ออธิบดีกรมการค้าภายใน ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทินตามแบบ ค.ส. 7 ท้ายประกาศนี้

ถ้าปรากฏว่ารายงานประจำปีที่ส่งตามวรรคหนึ่ง ไม่ถูกต้องหรือมีรายการไม่ครบถ้วน บริบูรณ์ ให้อธิบดีกรมการค้าภายในมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้อง หรือครบถ้วน บริบูรณ์ภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้ ถ้าผู้ประกอบการคลังสินค้ามิได้ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ประกอบการคลังสินค้าไม่ได้ส่งรายงานประจำปีตามวรรคหนึ่ง

ข้อ 20 เมื่ออธิบดีกรมการค้าภายในเห็นสมควรจะสั่งให้ผู้ประกอบการคลังสินค้าส่งรายงานหรือเอกสารใดๆ เกี่ยวกับฐานะการเงินหรือกิจการของบริษัทต่ออธิบดีกรมการค้าภายใน เมื่อใดก็ได้ โดยให้กำหนดระยะเวลาที่ผู้ประกอบการคลังสินค้าจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งนั้นไว้ด้วย

ในกรณีที่ผู้ประกอบการคลังสินค้าไม่อาจปฏิบัติตามระยะเวลาที่กำหนดในวรรคหนึ่งได้ ให้ยื่นคำร้องขอต่ออธิบดีกรมการค้าภายใน เมื่อมีเหตุอันสมควรอธิบดีกรมการค้าภายในจะมีคำสั่งขยายระยะเวลาให้ก็ได้

ข้อ 21 เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบการคลังสินค้าใดมีฐานะการเงินที่ไม่มั่นคงหรือการดำเนินงานอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ฝาก อธิบดีกรมการค้าภายในมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบการคลังสินค้านั้นดำเนินการแก้ไขฐานะ หรือการดำเนินงาน ให้เป็นไปตามมาตรฐานการประกอบธุรกิจโดยปกติภายในระยะเวลาที่อธิบดีกรมการค้าภายในกำหนด

ข้อ 22 ผู้ประกอบการคลังสินค้าใดประสงค์จะเลิกประกอบการคลังสินค้าให้แจ้งเป็นหนังสือต่ออธิบดีกรมการค้าภายในล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อนวันเลิกประกอบการ

ข้อ 23 เมื่อมีเหตุอันสมควร รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดค่าบำเหน็จในการรับทำการเก็บรักษาสินค้าหรือในการให้บริการเกี่ยวกับสินค้าก็ได้

ข้อ 24 เมื่อผู้ประกอบการคลังสินค้ากระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบการคลังสินค้าเลิกกิจการและเพิกถอนใบอนุญาตได้ คือ

(1) ผ่าฝืนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามประกาศข้อ 7 วรรคสาม ข้อ 10 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 13 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 ข้อ 17 ข้อ 18 ข้อ 19 ข้อ 20 ข้อ 21 ข้อ 22 หรือข้อ 23 หรือ

(2) ไม่ดำเนินกิจการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต หรือหยุดดำเนินกิจการ ติดต่อกันเกินกว่าร้อยแปดสิบวัน โดยมีได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมการค้าภายใน หรือ

(3) ดำเนินการตามคำสั่งของอธิบดีกรมการค้าภายในที่สั่งตามข้อ 21 แล้ว แต่ฐานะทางการเงินหรือการดำเนินงานก็ยังไม่ได้มาตรฐานการประกอบธุรกิจโดยปกติ

ข้อ 25 คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งไปยังผู้ประกอบการคลังสินค้า

ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต จะขอใบอนุญาตประกอบกิจการคลังสินค้าที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด 3

แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ 26 ให้บุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 ลงวันที่ 26 มกราคม พุทธศักราช 2515 เฉพาะกิจการคลังสินค้า โดยให้มีอำนาจเฉพาะท้องที่ที่กำหนด คือ

(1) ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

(ก) อธิบดีกรมการค้าภายใน

(ข) รองอธิบดีกรมการค้าภายใน

(ค) ข้าราชการกรมการค้าภายในซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป

(2) ในเขตท้องที่จังหวัดนั้นๆ

(ก) พาณิชย์จังหวัด

(ข) ข้าราชการสังกัดกระทรวงพาณิชย์ในสำนักงานพาณิชย์จังหวัดซึ่ง

ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป

หมวด 4
บทเฉพาะกาล

ข้อ 27 ให้ผู้ที่ดำเนินการประกอบกิจการคลังสินค้าซึ่งได้รับอนุญาตประกอบกิจการคลังสินค้าอยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ยังคงเป็นผู้ประกอบกิจการคลังสินค้าตามประกาศนี้อยู่ต่อไป

ข้อ 28 คำขอรับความเห็นชอบและคำขออนุญาตประกอบกิจการคลังสินค้า ซึ่งได้ยื่นไว้แล้ว ตามเงื่อนไขควบคุมกิจการคลังสินค้า พ.ศ. 2526 ก่อนวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับให้ถือว่าเป็นคำขอรับความเห็นชอบและคำขออนุญาตประกอบกิจการคลังสินค้าตามประกาศนี้

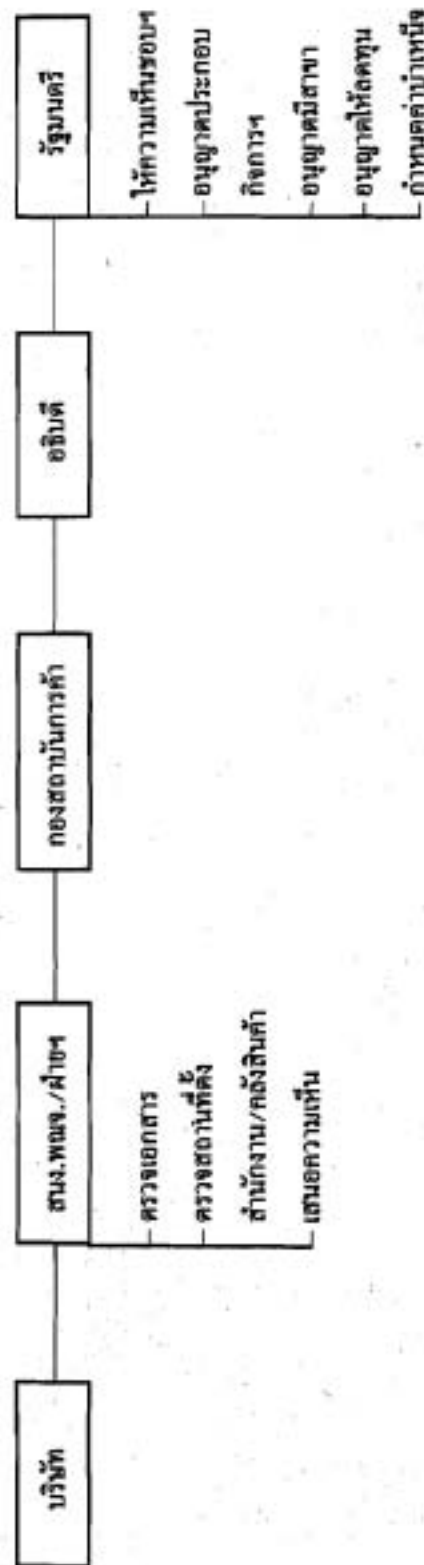
ประกาศ ณ วันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2535

(ลงชื่อ) **อมเรศ ศิลาย่อน**
(นายอมเรศ ศิลาย่อน)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

สำเนาถูกต้อง
นายวุฒิชัย หล้าส่องสี
(นายวุฒิชัย หล้าส่องสี)
เจ้าหน้าที่บริหารงานพาณิชย์ 6

แผนผังงาน

การปฏิบัติงานตามประเภทกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การกำหนดเงื่อนไขควบคุมกิจการคลังสินค้า พ.ศ. 2535
กรณีบริษัทที่เกี่ยวข้องที่สำนักงานพาณิชย์จังหวัด

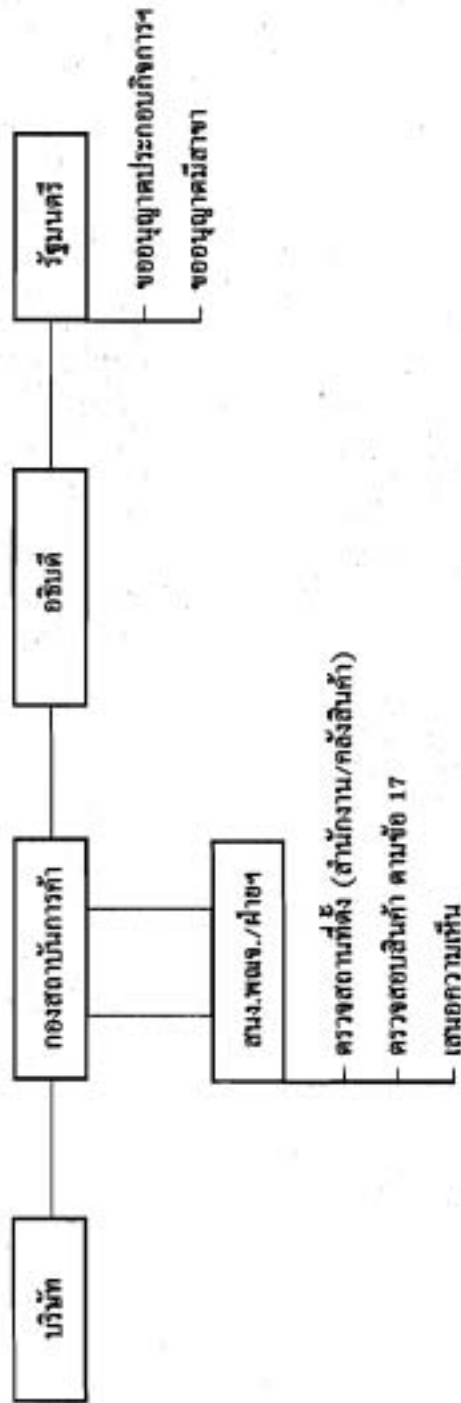

(สนง. พณจ. หมายถึง (สำนักงานพาณิชย์จังหวัด)

(ฝ่ายฯ หมายถึง (ฝ่ายการค้าภายในจังหวัด)

แผนผังงาน

การปฏิบัติงานตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การกำหนดเงื่อนไขควบคุมกิจการคลังสินค้า พ.ศ. 2535 กรณีที่บริษัทมีคลังสินค้า หรือ เปลี่ยนแปลงสถานที่ตั้ง (สำนักงาน/คลังสินค้า) ที่ตั้งอยู่ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครฯ

(สนง. พจน. หมายถึง (สำนักงานพาณิชย์จังหวัด)

(ฝ่ายฯ หมายถึง (ฝ่ายการท่าอากาศยานจังหวัด)

ข้อเสนอแนะของข้าพเจ้าที่
ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การกำหนดเงื่อนไขควบคุมกิจการคลังสินค้า พ.ศ. 2535

กฎหมาย	ข้อที่ผู้ประกอบการต้องปฏิบัติ	เอกสาร	ข้อที่เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติ
ข้อ 5 วรรคสอง วรรคสาม	การขอรับความเห็นชอบในการจัดตั้ง บริษัทประกอบกิจการคลังสินค้า	แบบ ค.ศ. 1 พร้อมเอกสารประกอบ ดังนี้ - ร่างหนังสือบริคณห์สนธิ พร้อมวัตถุประสงค์ - ร่างข้อบังคับของบริษัท - หนังสือมอบอำนาจ (ถ้ามี)	1. ตรวจสอบและเอกสารประกอบว่า มีข้อความ ถูกต้องครบถ้วนตามประกาศฯ 2. การลงชื่อรับรองในแบบคำขอและสำเนาเอกสาร ถูกต้อง 3. กรณีที่ผู้ขอยื่นแบบคำขอที่สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบตาม 1 และ 2 ก่อนส่งแบบคำขอ และเอกสารประกอบให้กอง พิจารณาเพื่อนำเรียน รมต. ให้ความเห็นชอบ ต่อไป

หมายเหตุ 1. สถานที่ยื่นเอกสาร

1.1 สำนักงานบริษัทที่ตั้งอยู่ที่กรุงเทพฯ ให้ยื่น ณ กรมการค้าภายใน กองสถาบันการค้า
1.2 สำนักงานบริษัทที่ตั้งอยู่ต่างจังหวัด ให้ยื่น ณ สำนักงานพาณิชย์จังหวัด

2. เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบให้ดำเนินการตามประกาศฯ ในต่างจังหวัด

2.1 จังหวัดที่มีฝ่ายการค้าภายในจังหวัดตั้งอยู่ ให้เจ้าหน้าที่ของฝ่ายฯ ดำเนินการ

2.2 จังหวัดที่ไม่มีฝ่ายการค้าภายในจังหวัดตั้งอยู่ ให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานพาณิชย์จังหวัดดำเนินการ

3. การรับรองสำเนาเอกสารประกอบต้องให้กรมการค้าภายในจังหวัดตั้งอยู่ ให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานพาณิชย์และประทับตราบริษัท

4. หลักฐานของสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทที่ใช้เป็นเอกสารประกอบ ต้องคัดจากสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทซึ่งมีที่ทางฝ่ายเอกสาร
และรับรองสำเนาได้

5. ในการตรวจสอบลักษณะและสภาพของสำนักงานและหรือคลังสินค้า ให้เจ้าหน้าที่ที่ถ่ายภาพของสำนักงานและหรือคลังสินค้าให้เป็นไป
ตามประกาศฯ ประกอบการพิจารณาด้วย

กฎหมาย	ข้อที่ผู้ประกอบกิจการต้องปฏิบัติ	เอกสาร	ข้อที่เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติ
ข้อ 5 วรรคสี่ และข้อ 6	<p>การขออนุญาตประกอบกิจการคลังสินค้า ภายใน 90 วัน นับแต่วันที่จดทะเบียนแล้วเสร็จ</p> <p>หมายเหตุ</p> <ol style="list-style-type: none"> ต้องมีทุนชำระแล้วไม่ต่ำกว่าห้าล้านบาท กรรมการของบริษัทต้องถือหุ้นทุกคน รวมกันไม่น้อยกว่า 1 ใน 5 ของจำนวนหุ้นที่จดทะเบียน 	<p>แบบ ค.ส. 2 พร้อมเอกสารประกอบ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือรับรองของนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท - สำเนาหนังสือบริคณห์สนธิ - สำเนาข้อบังคับของบริษัท - สำเนาทะเบียนผู้ถือหุ้น (แบบ บอจ. 5) - แบบสัญญาเกี่ยวกับคลังสินค้า แบบใบรับของคลังสินค้า และประวัติสินค้า - สำเนาวาระเป็นข้อบังคับ หรือเงื่อนไขต่างๆ ของบริษัทเกี่ยวกับกิจการคลังสินค้า (ถ้ามี) - เอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> กรณีที่ดินอสังหาริมทรัพย์ <ul style="list-style-type: none"> - สำเนาสัญญาซื้อขายของบริษัทที่เป็นคู่สัญญา - หลักฐานแสดงสิทธิใช้สอยที่ดินที่คลังสินค้าตั้งอยู่พร้อมสำเนาโฉนดที่ดิน กรณีที่ดินอสังหาริมทรัพย์ <ul style="list-style-type: none"> - สำเนาใบอนุญาตให้ปลูกสร้าง หรือหนังสือรับรองอำเภอที่ระบุว่ามีการคลังสินค้าตั้งอยู่ในเขตอำเภอนั้น - สำเนาสัญญาว่าจ้างเช่าหรือสร้างคลังสินค้า 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตรวจสอบและเอกสารประกอบว่า มีข้อความถูกต้องครบถ้วนตามประกาศ 2. การลงชื่อรับรองในแบบคำขอและสำเนาเอกสารถูกต้อง 3. ตรวจสอบลักษณะและสภาพสำนักงานและคลังสินค้าว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ในประกาศข้อ 8 วรรคสอง และข้อ 9 4. กรณีที่บริษัทยื่นคำขอที่สำนักงานพาณิชย์จังหวัด ให้ดำเนินการตาม 1. 2. และ 3. (กรณีบริษัทมีสำนักงานและคลังสินค้าตั้งอยู่ในเขตจังหวัดเดียวกัน) เมื่อเห็นว่าคำขอ เอกสาร และสภาพสำนักงาน คลังสินค้า ถูกต้องตามประกาศ ให้ส่งคำขอ เอกสาร และบันทึกการตรวจให้กอง เพื่อพิจารณาเสนอ รมค. พิจารณาอนุญาตต่อไป 5. กรณีที่คลังสินค้าตั้งอยู่ในจังหวัดอื่นกับที่ตั้งสำนักงานกองจะส่งเรื่องให้ฝ่ายการค้าภายใน จังหวัดที่คลังสินค้าตั้งอยู่ดำเนินการตรวจสอบสภาพแทน

กฎหมาย	ข้อที่ผู้ประกอบกิจการต้องปฏิบัติ	เอกสาร	ข้อที่เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติ
ข้อ 7 วรรคสอง	<p>การขอรับใบแทนใบอนุญาต ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ใบอนุญาตขาดอายุ สูญหาย หรือ เปลี่ยนแปลงรายการ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สำเนาหนังสือส่งมอบงาน - หลักฐานแสดงสิทธิการใช้สอยที่ดิน - คัดสิ่งดินคำตั้งอยู่พร้อมสำเนาโฉนดที่ดิน - ประวัติทางกรรมและคดีของกรรมกรกรรมกรและผู้ครอบครอง - แบบแปลนการก่อสร้าง (พิมพ์เขียว) - หนังสือรับรองของวิศวกรเกี่ยวกับพื้นที่ของคัดสิ่งดินคำ - แผนที่แสดงที่ตั้งสำนักงานและคัดสิ่งดินคำ - หนังสือมอบอำนาจ (ถ้ามี) <p>แบบ ค.ส. 4 พร้อมเอกสารประกอบ ดังนี้</p> <p>กรณีใบอนุญาตสูญหาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - หลักฐานการแจ้งความ <p>กรณีใบอนุญาตชำรุด</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใบอนุญาตเดิม <p>กรณียื่นขอใบแทน</p> <ul style="list-style-type: none"> - รายงานการประชุมที่มีมติ - หนังสือรับรองของนายทะเบียนฯ - ใบอนุญาตเดิม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตรวจคำขอและเอกสารประกอบว่ามีข้อความถูกต้องครบถ้วนตามประกาศฯ 2. การลงชื่อรับรองในรูปแบบคำขอและสำเนาเอกสารถูกต้อง 3. กรณีมีวิธีที่ยื่นคำขอที่สำนักงานพาณิชย์จังหวัด ให้ดำเนินการตาม 1. และ 2. แล้วส่งคำขอให้กองพิจารณาต่อไป

กฎหมาย	ข้อที่ผู้ประกอบกิจการต้องปฏิบัติ	เอกสาร	ข้อที่เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติ
ข้อ 10	การขออนุญาตมีสาขา	<p>แบบ ค.ส. 5 พร้อมเอกสารประกอบ ดังนี้</p> <p>กรณีขออนุญาตมีสาขามากกว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือรับรองนายทะเบียน - แบบ บอจ. 1 และ บอจ. 4 - หลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในสำนักงาน - แผนที่แสดงที่ตั้งสำนักงานสาขา <p>กรณีขออนุญาตมีสาขาสายเดียว</p> <p>เอกสารแนบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - หลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในคลังสินค้า - แบบแปลนการก่อสร้าง (พิมพ์เขียว) - หนังสือรับรองการรับน้ำหนักของพื้นคลังสินค้า - แผนที่แสดงที่ตั้งคลังสินค้าสาขา 	<p>1. ตรวจสอบและเอกสารประกอบว่า มีข้อความถูกต้องครบถ้วนตามประกาศ</p> <p>2. การลงชื่อรับรองแบบคำขอและสำเนาเอกสารถูกต้อง</p> <p>3. กรณีบริษัทยื่นคำขอที่สำนักงานพาณิชย์จังหวัด ให้ดำเนินการตรวจสอบตาม 1. และ 2. พร้อมทั้งตรวจสอบลักษณะและสภาพของสำนักงานสาขา และ/หรือ คลังสินค้าสาขา ว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ประกาศ แล้วส่งคำขอ เอกสารบันทึกการตรวจไปกอง เพื่อพิจารณาดำเนินการยื่นขอขออนุญาตมีสาขา และออกไปอนุญาตต่อไป</p>
ข้อ 11 (4) วรรคสอง	การขออนุญาตให้เช่าคลังสินค้าบางส่วน	<p>แบบคำขออนุญาตให้เช่าคลังสินค้าบางส่วน พร้อมแนบผังแสดงคลังสินค้าที่จะเช่า</p>	<p>1. ตรวจสอบและเอกสารประกอบว่า มีข้อความถูกต้องครบถ้วนตามประกาศ</p> <p>2. การลงชื่อรับรองในแบบคำขอและสำเนาเอกสารถูกต้อง</p>

กฎหมาย	ข้อที่ผู้ประกอบกิจการต้องปฏิบัติ	เอกสาร	ข้อที่เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติ
ข้อ 13	<p>การแก้ไขเพิ่มเติมหนังสือบริคณห์สนธิหรือข้อบังคับหรือแต่งตั้ง เปลี่ยนแปลงกรรมการ หรือผู้จัดการหรือมอบอำนาจให้บุคคลหนึ่ง บุคคลได้กระทำการแทนผู้จัดการ ต้องแจ้งเป็นหนังสือพร้อมหลักฐานเกี่ยวกับการนั้นต่ออธิบดีกรมการค้าภายใน ภายใน 15 วันนับแต่วันแก้ไขเพิ่มเติมแต่งตั้ง เปลี่ยนแปลงหรือมอบอำนาจ</p>	<p>หนังสือแจ้งขอแก้ไขเพิ่มเติม แต่งตั้ง เปลี่ยนแปลง พร้อมเอกสารประกอบ ดังนี้</p> <p>กรณีแก้ไขเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลง</p> <p>3 วัตถุประสงค์) และ/หรือ ข้อบัญญัติของคณะกรรมการ โดยมีเอกสารประกอบ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - สำเนารายงานการประชุมผู้ถือหุ้นที่ลงมติพิเศษ - สำเนาหนังสือเชิญประชุมผู้ถือหุ้น - ร่างวัตถุประสงค์แก้ไขเพิ่มเติม (แล้วแต่กรณี) - ร่างข้อบังคับแก้ไขเพิ่มเติม (แล้วแต่กรณี) <p>เมื่อยื่นแก้ไขข้อ และบริษัทได้จดทะเบียน</p> <p>เสียค่าธรรมเนียมแล้ว ส่งเอกสาร ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือรับรองของนายทะเบียนฯ พร้อมวัตถุประสงค์ 	<p>1. กรณีที่บริษัทยื่นคำขออนุญาตฯ ที่สำนักงานพาณิชย์จังหวัดให้ดำเนินการตาม 1. และ 2. หากบริษัทแจ้งพื้นที่ที่ไม่เข้าว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์การอนุญาตให้เข้าแล้วส่งคำขอและบันทึกการตรวจให้เข้า (ถ้ามี) ให้กองเพื่อพิจารณาอนุญาตต่อไป</p> <p>1. ตรวจหนังสือและเอกสารประกอบว่ามีข้อความถูกต้องครบถ้วนตามประกาศฯ</p> <p>2. การลงชื่อในหนังสือและสำเนาเอกสารประกอบถูกต้อง</p> <p>3. กรณีที่บริษัทยื่นหนังสือที่สำนักงานพาณิชย์จังหวัดให้ดำเนินการตาม 1. และ 2. แล้วส่งเรื่องให้กองเพื่อพิจารณาต่อไป</p>

กฎหมาย	ข้อที่ผู้ประกอบกิจการต้องปฏิบัติ	เอกสาร	ข้อที่เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติ
ข้อ 14	การเปลี่ยนแปลงสถานที่ตั้งสำนักงานหรือเปลี่ยนแปลงจำนวน ขนาด ลักษณะและสภาพหรือสถานที่ตั้งคลังสินค้า ต้องแจ้งเป็นหนังสือพร้อมหลักฐานเกี่ยวกับการนั้น ต่ออธิบดีกรมการค้าภายใน ภายใน 15 วัน นับแต่วันเปลี่ยนแปลงแล้วเสร็จ	<ul style="list-style-type: none"> - แบบ บอจ. 1 และ บอจ. 4 - หนังสือบริคณห์สนธิฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ถ้ามี) - ข้อบังคับฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ถ้ามี) กรณีที่เกี่ยวข้องกับหนังสือเวียนกระทรวงพาณิชย์ ทุก บริษัทจดทะเบียนก่อนส่งเอกสาร ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือรับรองของนายทะเบียน - แบบ บอจ. 1 และ บอจ. 4 - รายงานการประชุมที่ลงมติ - แบบ บอจ. 5 (ทะเบียนผู้ถือหุ้น) กรณีที่เกี่ยวข้องกับกรมสรรพากร - หนังสือรับรองของนายทะเบียน - แบบ บอจ. 1 และ บอจ. 4 - รายงานการประชุมที่ลงมติ - แบบ บอจ. 5 (ทะเบียนผู้ถือหุ้น) <p>หนังสือแจ้งขอเปลี่ยนแปลง พร้อมเอกสารประกอบ ดังนี้</p> <p>กรณีที่เกี่ยวข้องกับสำนักงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือรับรองของนายทะเบียน ระบุที่ตั้งสำนักงาน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตรวจหนังสือและเอกสารประกอบว่ามีข้อความถูกต้องตามประกาศ 2. การลงชื่อในหนังสือและทำเนาเอกสารประกอบถูกต้อง 3. กรณีที่บริษัทยื่นหนังสือที่สำนักงานพาณิชย์จังหวัด

พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งองค์การคลังสินค้า
พ.ศ.2498

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 14 เมษายน พ.ศ.2498
เป็นปีที่ 10 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งองค์การคลังสินค้า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 95 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2475 แก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช 2495 และมาตราแห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ.2496 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้.—

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การคลังสินค้า พ.ศ.2498”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชกฤษฎีกานี้

“องค์การ” หมายความว่า องค์การคลังสินค้า

“พนักงาน” หมายความว่า ผู้ที่ทำงานสังกัดอยู่ในองค์การทุกตำแหน่ง ที่อยู่ใต้บังคับ

บัญชาของผู้อำนวยการ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการขององค์การ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการขององค์การ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา 4 ให้จัดตั้งองค์การขึ้นองค์การหนึ่ง เรียกว่า “องค์การคลังสินค้า”

มาตรา 5 องค์การมีสำนักงานแห่งใหญ่อยู่ในจังหวัดพระนคร และจัดตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่ใด ภายในหรือภายนอกราชอาณาจักรก็ได้

มาตรา 6 องค์การมีวัตถุประสงค์ทำกิจการทั้งปวงเกี่ยวกับ ข้าว พืชผล และสินค้าต่าง ๆ เพื่อให้จำนวนผลิต คุณภาพ ราคา เหมาะสมและเพียงพอกับความต้องการของรัฐและประชาชนทั่วไป

มาตรา 7 เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวในมาตรา 6 ให้องค์การมีอำนาจรวมถึง

(1) ถือกรรมสิทธิ์ ครอบครองที่ดินและทรัพย์สินอื่น ๆ มีทรัพย์สินต่าง ๆ สร้าง ซื้อ ขาย เช่า ให้เช่า ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม จำนำ รับจำนำ รับจำนอง จัดหา จำหน่าย แลกเปลี่ยน โอน และรับโอนด้วยประการใด ๆ ซึ่งที่ดิน ทรัพย์สินอื่น ๆ หรือสิทธิทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร รับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้ และดำเนินการเกี่ยวกับเครื่องใช้ บริการ หรือทรัพย์สินใด ๆ

(2) ทำการผลิต การค้า การรับฝากขาย การสะสม การรวบรวม และการขนส่ง ข้าว พืชผล และสินค้าต่าง ๆ

(3) ประกอบกิจการคลังสินค้าและการอุตสาหกรรมเกี่ยวกับข้าว พืชผล และสินค้าต่าง ๆ

1 *

(4) ร่วมการงานหรือสมทบกับบุคคลอื่นเพื่อประโยชน์แห่งกิจการขององค์การรวมทั้งการเข้าเป็นหุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดชอบในห้างหุ้นส่วน จำกัด หรือถือหุ้นในบริษัท จำกัด หรือนิติบุคคลใด โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

(5) กู้ ยืมเงิน ถ้าเป็นจำนวนเกินกว่าสามล้านบาท ต้องได้รับอนุญาตจากคณะรัฐมนตรี ก่อน

(6) ให้กู้ ให้ยืมเงิน โดยมีหลักประกันด้วยบุคคล หรือทรัพย์สิน

(7) จัดตั้งนางข้าว โรงสี คลังสินค้า และร้านค้า

(8) การทำการอื่นใด เพื่อส่งเสริมการผลิตตลอดจนกิจการค้าข้าว พืชผลและสินค้าต่าง ๆ ของคนไทย ทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร

มาตรา 8 ให้กระทรวงเศรษฐกิจ โอนบรรดาศักดิ์ทรัพย์สิน สิทธิทรัพย์สิน ความรับผิดชอบ และธุรกิจ ของกองคลังสินค้า กรมการค้าภายใน ซึ่งสังกัดอยู่ในกระทรวงเศรษฐกิจตลอดจนพนักงานของกองคลังสินค้า ก่อนวันพระราชกฤษฎีกานี้บังคับให้แก่องค์การฯ ซึ่งตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาดำเนินการต่อไป

มาตรา 9 ให้กำหนดทุนขององค์การเป็นจำนวนเงินหนึ่งร้อยยี่สิบล้านบาท โดยรัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิมสิบล้านบาท และจ่ายเพิ่มเติมเป็นคราว ๆ ตามจำนวนที่รัฐบาลพิจารณา

เห็นสมควร

มาตรา 10 เงินสำรองขององค์การให้ประกอบด้วยเงินสำรองธรรมดาซึ่งตั้งไว้เมื่อขาดเงินสำรองเพื่อได้ถอนหนี้ และเงินสำรองอื่น ๆ เพื่อความประสงค์แต่ละอย่างโดยเฉพาะตามแต่คณะกรรมการจะเห็นสมควร

มาตรา 11 รายได้ที่องค์การได้รับจากการดำเนินกิจการในระหว่างปี ให้นำไปใช้สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพื่อกิจการขององค์การได้

มาตรา 12 รายได้ปีหนึ่ง ๆ เมื่อได้หักราคาทุนของสินค้าที่ได้จำหน่าย หักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตามมาตรา 11 และหักค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสมออกแล้วเหลือเป็นกำไรสุทธิประจำปีเท่าใด อาจจัดสรรไว้เป็นเงินสำรองตามมาตรา 10 เงินต่าง ๆ ตามมาตรา 20 เงินสมทบกองทุนสำหรับจ่ายสงเคราะห์ ผู้อำนวยการและพนักงาน ตามมาตรา 27 และเงินลงทุนซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้วเหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ

ถ้ารายได้มีไม่พอสำหรับกรณีดังกล่าว นอกจากเงินสำรองที่ระบุไว้ในมาตรา 10 และองค์การไม่สามารถหาเงินจากทางอื่นได้ รัฐบาลพึงพิจารณาจ่ายเงินให้แก่องค์การเท่าจำนวนที่จำเป็น

*₂

มาตรา 13 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการขององค์การ และเพื่อการนี้รัฐมนตรีมีอำนาจเรียกประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ ตัวแทนขององค์การ หรือบุคคลใด ๆ ในองค์การมาชี้แจงข้อเท็จจริง หรือ แสดงความคิดเห็นหรือให้ทำรายงานอื่นก็ได้

*₃

มาตรา 14 เรื่องที่ต้องเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีตามความในพระราชกฤษฎีกานี้ ให้คณะกรรมการนำเสนอรัฐมนตรี เพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี

*₄

มาตรา 15 ให้มีคณะกรรมการบริหารกิจการขององค์การคณะหนึ่งประกอบด้วยประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกจำนวนไม่น้อยกว่า 4 คน แต่ไม่เกินแปดคน ในจำนวนนี้ ให้มีผู้แทนกระทรวงการคลังเป็นกรรมการร่วมด้วยหนึ่งคน ให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง

คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการอื่น รวมทั้งผู้แทนกระทรวงการคลังหนึ่งคน

*₅

มาตรา 16 ผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องห้ามมิให้แต่งตั้งเป็นกรรมการ

คือ

(1) มีส่วนได้เสียในสัญญากับองค์การหรือกิจการที่จะกระทำให้กับองค์การ ทั้งนี้ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่จะเป็นเพียงหุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดชอบของห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือผู้ถือหุ้นของบริษัทจำกัดที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเท่านั้น

(2) เป็นพนักงาน

(3) เป็นบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทย

มาตรา 17 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางแผนโยบายและการควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการขององค์การ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย

(1) ดำเนินกิจการตามความในมาตรา 6 และมาตรา 7

(2) วางข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงาน

(3) วางข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน การเลื่อนขั้นเงินเดือน การตัดเงินเดือน การลดขั้นเงินเดือน และระเบียบวินัยของพนักงานตลอดจนกำหนดอัตราตำแหน่งอัตราเงินเดือน ค่าจ้างและเงินอื่น ๆ ของพนักงาน

(4) กำหนดอัตราดอกเบี้ย ค่าภาระ ค่าบริการ และค่าดำเนินการต่าง ๆ

(5) กำหนดอัตราและดอกเบี้ยเงินสะสมของผู้บริหารและพนักงาน และวางระเบียบการจ่ายเงินสะสม

ข้อบังคับว่าด้วยการปฏิบัติงานที่คณะกรรมการวางขึ้นนั้น ถ้ามีข้อจำกัดอำนาจผู้อำนวยการในการทำนิติกรรมไว้ประการใด ให้รัฐมนตรีประกาศข้อบังคับที่มีข้อความเช่นว่านั้นในราชกิจจานุเบกษา

*6

มาตรา 18 กรรมการ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

*7

มาตรา 19 นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 18 กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(1) ตาย

(2) ลาออก

(3) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(4) ต้องห้ามตามมาตรา 16

ในกรณีที่กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือให้เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา 20 ให้คณะรัฐมนตรี เป็นผู้กำหนดเงินผลประโยชน์ตอบแทนของประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ

ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการและพนักงาน อาจได้รับเงินบำเหน็จ เงินรางวัล ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 21 ให้รัฐมนตรี มีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนผู้อำนวยการด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

ให้ผู้อำนวยการได้รับเงินตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 22 ผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาทำนองการค้า หรือในกิจการที่จะกระทำให้องค์การ ทั้งนี้ไม่ว่าโดยทางตรง หรือโดยทางอ้อม เว้นแต่จะเป็นเพียงหุ้นส่วน จำพวกจำกัดความรับผิดชอบของห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือผู้ถือหุ้นของบริษัทจำกัด ที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเช่นว่านั้น ต้องห้ามมิให้เป็นผู้ดำเนินการ

มาตรา 23 ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่จัดการและดำเนินกิจการขององค์การให้เป็นไปตามนโยบายและข้อบังคับที่คณะกรรมการได้วางไว้และมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานทุกตำแหน่ง

มาตรา 24 ผู้อำนวยการมีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(1) บรรจุ แต่งตั้งถอดถอน เลื่อนขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนตลอดจนลงโทษทางวินัยแก่พนักงาน ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการได้วางไว้ แต่ถ้าพนักงานเช่นว่านั้น เป็นพนักงานชั้นรองผู้อำนวยการเป็นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ หรือหัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ ที่ขึ้นตรงต่อผู้อำนวยการ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

(2) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติการขององค์การ โดยไม่แย้งหรือขัดต่อนโยบายและข้อบังคับที่คณะกรรมการได้วางไว้

มาตรา 25 เมื่อผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ถ้ามีรองผู้อำนวยการ ให้รองผู้อำนวยการเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าไม่มีรองผู้อำนวยการ ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งรองผู้อำนวยการ ถ้ามิได้แต่งตั้ง หรือไม่อาจแต่งตั้งได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้รักษาการแทน

ให้ผู้รักษาการแทนผู้อำนวยการ มีอำนาจและหน้าที่อย่างเดียวกับผู้อำนวยการเว้นแต่

อำนาจและหน้าที่ของผู้อำนวยการในฐานะกรรมการขององค์การ และต้องปฏิบัติกิจการให้อยู่ภายในแผนงาน ที่ผู้อำนวยการกำหนดไว้

มาตรา 26 ในกิจการอันเกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นตัวแทนขององค์การ และเพื่อการนี้ผู้อำนวยการอาจมอบให้บุคคลใด ๆ ปฏิบัติกิจการบางอย่างแทน ในเมื่อคณะกรรมการกำหนดไว้ในข้อบังคับว่าให้ปฏิบัติแทนกันได้นั้นก็ได้

ในกรณีที่มีข้อบังคับซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามมาตรา 17 วรรคท้าย กำหนดไว้ว่า นิติกรรมใด ผู้อำนวยการจะทำได้โดยมิได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการ ก่อนนิติกรรมนั้น ผู้อำนวยการทำได้โดยมิได้รับความเห็นชอบดังกล่าวย่อมไม่ผูกพันองค์การ เว้นแต่คณะกรรมการจะได้ให้สัตยาบัน

มาตรา 27 ให้องค์การจัดให้มีกองทุนสำหรับจ่ายสงเคราะห์ผู้อำนวยการ และพนักงานในกรณีพ้นจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย หรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์ การจัดให้ได้มาซึ่งกองทุนดังกล่าวในวรรคก่อน การกำหนดประเภทของผู้ที่พึงได้รับการสงเคราะห์จากกองทุน และหลักเกณฑ์การสงเคราะห์ตลอดจนการจัดการเกี่ยวกับกองทุนให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการได้วางไว้

ข้อบังคับดังกล่าวในวรรคก่อน ให้นำเสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา 28 ให้องค์การฯ เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับกระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย และธนาคารอื่นตามระเบียบของคณะกรรมการซึ่งได้รับความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา 29 ให้องค์การวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีอันถูกต้อง และตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ และมีสมุดบัญชีลงรายการ

(1) การรับและจ่ายเงิน

(2) สินทรัพย์และหนี้สิน

ซึ่งแสดงการงานที่เป็นอยู่ตามจริงและตามที่ควร ตามประเภทงานพร้อมด้วยข้อความอันเป็นเหตุที่มาของรายการนั้น ๆ

มาตรา 30 ทุกปีให้สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบและตรวจบัญชีและการเงินขององค์การ

มาตรา 31 ผู้สอบและตรวจบัญชีมีอำนาจสอบและตรวจสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ขององค์การ และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการและบุคคลใด ๆ ในองค์การได้

มาตรา 32 ผู้สอบและตรวจบัญชีต้องทำรายงานว่าด้วยข้อความ คำชี้แจงอันควรแก่

การสอบและตรวจบัญชีที่ได้รับ ตลอดจนความสมบูรณ์ของสมุดบัญชีที่องค์การวิสาหกิจอยู่และต้องแสดงด้วยว่า

(1) งบดุลและบัญชีซึ่งสอบและตรวจนั้นถูกต้องตรงกับสมุดบัญชีเพียงไร หรือไม่

(2) งบดุล และบัญชีซึ่งสอบและตรวจนั้นแสดงการทำงานขององค์การที่เป็นอยู่ตามจริง และตามที่คว ตามข้อความ คำชี้แจง และความรู้เห็นของผู้สอบและตรวจบัญชีเพียงไรหรือไม่

มาตรา 33 ผู้สอบและตรวจบัญชี ต้องทำรายงานผลของการสอบและตรวจบัญชี เสนอคณะกรรมการภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับจากวันสิ้นปีบัญชีขององค์การ

มาตรา 34 ให้ผู้อำนวยการจัดทำรายงานประจำปีของปีที่สิ้นปีนั้นเสนอคณะกรรมการ แสดงงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรและขาดทุน ซึ่งผู้สอบและตรวจบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้วภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับจากวันสิ้นปีบัญชีขององค์การ

มาตรา 35 ให้คณะกรรมการทำรายงานเปิดครั้งเสนอรัฐมนตรี รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงานในปีที่ล่วงแล้วขององค์การพร้อมด้วยคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ

มาตรา 36 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจการรักษารักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป.พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ

- * 1. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2518 ใช้ตั้งแต่วันที่ 29 พฤศจิกายน 2518
- * 2. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2518 ใช้ตั้งแต่วันที่ 29 พฤศจิกายน 2518
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2520 ใช้ตั้งแต่วันที่ 13 มกราคม 2520
- * 3. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2518 ใช้ตั้งแต่วันที่ 29 พฤศจิกายน 2518
- * 4. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2520 ใช้ตั้งแต่วันที่ 13 มกราคม 2520
- * 5. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2518 ใช้ตั้งแต่วันที่ 29 พฤศจิกายน 2518
- * 6. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2518 ใช้ตั้งแต่วันที่ 29 พฤศจิกายน 2518
- * 7. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2518 ใช้ตั้งแต่วันที่ 29 พฤศจิกายน 2518

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 3 ลักษณะ 14

เก็บของในคลังสินค้า

หมวด 1

บทเปิดเสร็จทั่วไป

มาตรา 770 อันว่านายคลังสินค้านั้น คือบุคคลผู้รับทำการเก็บรักษาสินค้าเพื่อนำเงิน
เป็นทางค้าปกติของตน

มาตรา 771 บทบัญญัติทั้งหลายในประมวลกฎหมายนี้อันว่าด้วยฝากทรัพย์นั้น
ท่านให้นำมาใช้บังคับแก่การเก็บของในคลังสินค้าด้วยเพียงเท่าที่ไม่ขัดกับบทบัญญัติในลักษณะนี้

มาตรา 772 บทบัญญัติมาตรา 616, 619, 623, 625, 630, 631 และ 632 อันว่าด้วย
การรับขนนั้น ท่านให้นำมาใช้บังคับแก่การเก็บของในคลังสินค้า อนุโลมตามควรแก่บท

มาตรา 773 นายคลังสินค้าจำต้องยอมให้ผู้ทรงใบรับของคลังสินค้า หรือผู้ทรงประทวน
สินค้าตรวจสินค้าและเอาตัวอย่างไปได้ในเวลาอันควรระหว่างเวลาทำงานทุกเมื่อ

มาตรา 774 นายคลังสินค้าจะเรียกให้ผู้ฝากถอนสินค้าไปก่อนสิ้นระยะเวลาที่ตกลง
กันไว้ นั้น ท่านว่าหาอาจทำได้ไม่ ถ้าไม่มีกำหนดเวลาส่งคืนสินค้า นายคลังสินค้าจะส่งคืนได้ต่อ
เมื่อบอกกล่าวให้ผู้ฝากทราบล่วงหน้าเดือนหนึ่ง แต่ท่านมิให้ผู้ฝากต้องถูกบังคับให้ถอนสินค้า
ไปก่อนเวลาส่งแล้วสองเดือน นับแต่วันที่ได้ส่งมอบฝากไว้

หมวด 2

ใบรับของคลังสินค้าและประทวนสินค้า

มาตรา 775 ถ้าผู้ฝากต้องการไซ้ร นายคลังสินค้าต้องส่งมอบเอกสารซึ่งเอาออก
จากทะเบียนมีต้นชี้เฉพาะการอันมีใบรับของคลังสินค้าฉบับหนึ่ง และประทวนสินค้าฉบับหนึ่ง
ให้แก่ผู้ฝาก

มาตรา 776 อันใบรับของคลังสินค้านั้น ย่อมให้สิทธิแก่ผู้ฝากที่จะสลักหลังโอน
กรรมสิทธิ์ในสินค้าไปเป็นของผู้อื่นได้

มาตรา 777 อันประทวนสินค้านั้น ย่อมให้สิทธิแก่ผู้ฝากที่จะสลักหลังจำหน่ายสินค้าซึ่ง
จดแจ้งไว้ในประทวนได้ โดยไม่ต้องส่งมอบสินค้านั้นแก่ผู้รับสลักหลัง

แต่ว่าเมื่อผู้ฝากประสงค์จะจำหน่ายสินค้า ต้องแยกประทวนสินค้าออกเสียจากใบรับของ
คลังสินค้า และส่งมอบประทวนนั้นให้แก่ผู้รับสลักหลัง

มาตรา 778 ใบรับของคสังสินค้าและประทวนสินค้า ต้องมีเลขลำดับตรงกันกับเลข
ในต้นขั้ว และลงลายมือชื่อของนายคสังสินค้า

อนึ่ง ใบรับของคสังสินค้าและประทวนสินค้านั้น ท่านให้มีรายละเอียดดังกล่าวต่อ
ไปนี้ คือ

- (1) ชื่อหรือยี่ห้อ และสำนักของผู้ฝาก
- (2) ที่ตั้งคสังสินค้า
- (3) คำบำเหน็จสำหรับเก็บรักษา
- (4) สภาพของสินค้าที่เก็บรักษา และน้ำหนักหรือขนาดแห่งสินค้านั้น กับทั้ง

สภาพจำนวน และเครื่องหมายหีบห่อ

- (5) สถานที่และวันออกใบรับของคสังสินค้าและประทวนสินค้านั้น

- (6) ถ้าได้กำหนดกันไว้ว่าให้เก็บสินค้าไว้ช่วงเวลาเท่าใด ให้แจ้งกำหนดนั้นด้วย

- (7) ถ้าขอที่เก็บรักษามีประกันภัย ให้แสดงจำนวนเงินที่ประกันภัย กำหนดเวลา

ที่ประกันภัย และชื่อหรือยี่ห้อของผู้รับประกันภัยด้วย

อนึ่ง นายคสังสินค้าต้องจกรายละเอียด ทั้งนี้ลงไว้ในต้นขั้วด้วย

มาตรา 779 อันใบรับของคสังสินค้าก็ดี ประทวนสินค้านี้ก็ดีท่านว่าหาอาจออกให้หรือ
สลักหลังให้แก่ผู้ถือได้ไม่

มาตรา 780 เมื่อใดผู้ฝากสลักหลังประทวนสินค้านี้ให้แก่ผู้รับจำนำ คู่สัญญาต้อง
จดแจ้งการที่สลักหลังนั้นลงไว้ในใบรับของคสังสินค้าด้วย

ถ้ามิได้จดแจ้งไว้ดังนั้น ท่านว่าการจำนำนั้นหาอาจยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ผู้ซื้อสินค้าสืบ
ไปนั้นได้ไม่

มาตรา 781 เมื่อประทวนสินค้านี้ได้สลักหลังและส่งมอบแก่ผู้รับจำนำแล้ว ให้ผู้ฝาก
กับผู้รับจำนำจดลงไว้ในประทวนสินค้านี้เป็นสำคัญ ว่าได้จดข้อความตามที่บัญญัติในมาตราก่อน
ไว้ในใบรับของคสังสินค้าแล้ว

มาตรา 782 เมื่อใดผู้ฝากจำนำสินค้าและส่งมอบประทวนสินค้านี้แก่ผู้รับสลักหลัง
แล้ว ผู้รับสลักหลังเช่นนั้นต้องมีจดหมายบอกกล่าวแก่นายคสังสินค้าให้ทราบจำนวนหนี้ซึ่งจำนำ
สินค้านั้นเป็นประกันทั้งจำนวนดอกเบี้ยและวันอันหนี้นั้นจะถึงกำหนดชำระ เมื่อนายคสังสินค้าได้
รับคำบอกกล่าวเช่นนั้นแล้วต้องจกรายการทั้งนี้ลงไว้ในต้นขั้ว

ถ้าและมีได้จดในต้นขั้วเช่นนั้น ท่านว่าการจำนำนั้นหาอาจยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้เจ้าหนี้
ทั้งหลายของผู้ฝากได้ไม่

มาตรา 783 ผู้ทรงเอกสารอันมีทั้งใบรับของคสังสินค้าและประทวนสินค้านั้น

จะให้นายคลังสินค้าแยกสินค้าที่เก็บรักษาไว้ออกเป็นหลายส่วนและให้ส่งมอบเอกสารแก่ตนส่วน
ละใบก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ผู้ทรงเอกสารต้องคืนเอกสารเดิมแก่นายคลังสินค้า

อนึ่ง ค่าใช้จ่ายในการแยกสินค้าและการส่งมอบเอกสารใหม่นั้น ผู้ทรงเอกสารต้อง
รับใช้

มาตรา 784 กรรมสิทธิ์ในสินค้าที่เก็บรักษาไว้ นั้น ท่านว่าอาจโอนได้แต่ด้วยสลัก
หลังใบรับของคลังสินค้าเท่านั้น

มาตรา 785 สินค้าซึ่งเก็บรักษาไว้ นั้นอาจจำหน่ายได้แต่ด้วยสลักหลังประทวนสินค้า
เมื่อประทวนสินค้าได้สลักหลังแล้ว สินค้านั้นจะจำหน่ายแก่ผู้อื่นอีกชั้นหนึ่งด้วยสลักหลังใบรับ
ของคลังสินค้าอย่างเดียวกับสลักหลังประทวนสินค้านั้นก็ได้

มาตรา 786 ครอบโคสินค้าที่เก็บรักษาไว้ไม่ได้จำหน่าย ท่านว่าจะโอนใบรับของคลัง
สินค้าและประทวนสินค้าไปต่างหากจากกันไม่ได้อยู่ครานั้น

มาตรา 787 ในการสลักหลังลงในประทวนสินค้านั้นต้องจดแจ้งจำนวนหนี้ที่
จำหน่ายสินค้าเป็นประกัน ทั้งจำนวนดอกเบี้ยที่จะต้องชำระและวันที่หนี้จะถึงกำหนดชำระด้วย

มาตรา 788 อันสินค้าที่เก็บรักษาไว้ในคลังนั้น จะรับเอาไปได้แต่เมื่อเวนคืนใบรับ
ของคลังสินค้า

มาตรา 789 ถ้าได้แยกประทวนสินค้าออกสลักหลังจำหน่ายแล้ว จะรับเอาสินค้าได้แต่
เมื่อเวนคืนทั้งใบรับของคลังสินค้าและประทวนสินค้า

แต่ถ้าผู้ทรงใบรับของคลังสินค้าอาจให้คืนสินค้าแก่ตนได้ในเวลาใด ๆ เมื่อวางเงินแก่
นายคลังสินค้าเต็มจำนวนหนี้ซึ่งลงไว้ในประทวนสินค้า กับทั้งดอกเบี้ยจนถึงวันกำหนดชำระหนี้
นั้นด้วย

อนึ่ง จำนวนเงินที่วางเช่นนี้นายคลังสินค้าต้องชำระแก่ผู้ทรงประทวนสินค้าในเมื่อเขา
เวนคืนประทวนสินค้า

มาตรา 790 ถ้าหนี้ซึ่งสินค้าจำหน่ายเป็นประกันมิได้ชำระเมื่อถึงกำหนดไซ้ ผู้ทรงประ
ทวนสินค้าเมื่อได้ยื่นคำคัดค้านตามระเบียบแล้ว ชอบที่จะให้นายคลังสินค้าขายทอดตลาดสินค้านั้น
นั้นได้ แต่ท่านห้ามมิให้ขายทอดตลาดก่อนแปดวันนับแต่วันคัดค้าน

มาตรา 791 ผู้ทรงประทวนสินค้าต้องมีจดหมายบอกกล่าวให้ผู้ฝากทราบเวลาและ
สถานที่ที่จะขายทอดตลาด

มาตรา 792 นายคลังสินค้าต้องหักเงินที่ค้างชำระแก่ตนเนื่องด้วยการเก็บรักษาสิน
ค้านั้นจากจำนวนเงินสุทธิที่ขายทอดตลาดได้ และเมื่อผู้ทรงประทวนสินค้านำประทวนมาเวนคืน
ต้องเอาเงินที่เหลือนั้นให้ตามจำนวนที่ค้างชำระแก่เขา

ถ้ามีเงินเหลือเท่าใด ต้องใช้แก่ผู้รับจำนำคนหลังเมื่อเขาเวนคืนใบรับของคสังสินค้า หรือถ้าไม่มีผู้รับจำนำคนหลัง หรือผู้รับจำนำคนหลังได้รับชำระหนี้แล้ว ก็ให้ชำระเงินที่เหลืออยู่นั้นแก่ผู้ทรงใบรับของคสังสินค้า

มาตรา 793 ถ้าจำนวนเงินสุทธิที่ขายทอดตลาดได้ไม่พอชำระหนี้แก่ผู้ทรงประทวนสินค้าไซริ นายคสังสินค้าต้องคืนประทวนสินค้าแก่เขา กับจดบอกจำนวนเงินที่ได้ชำระลงไว้ในประทวนสินค้านั้นแล้วจดลงไว้ในสมุดบัญชีของตนด้วย

มาตรา 794 ผู้ทรงประทวนสินค้ามีสิทธิจะไล่เบี้ยเอาจำนวนเงินที่ยังค้างชำระหนี้แก่ผู้สละหนี้คนก่อน ๆ ทั้งหมด หรือแต่คนใดคนหนึ่งได้ แต่ต้องได้ขายทอดตลาดภายในเดือนหนึ่งนับแต่วันคัดค้าน

อนึ่ง ท่านห้ามมิให้ฟ้องไล่เบี้ยเมื่อพ้นเวลาปีหนึ่งนับแต่วันขายทอดตลาด

มาตรา 795 บทบัญญัติทั้งหลายในประมวลกฎหมายนี้อันว่าด้วยตัวเงินนั้น ท่านให้ใช้ได้ถึงประทวนสินค้าและใบรับของคสังสินค้าซึ่งได้สละหนี้อย่างประทวนสินค้านั้นด้วย เพียงที่ไม่ขัดกับบทบัญญัติทั้งหลายในลักษณะนี้

มาตรา 796 ถ้าเอกสารมีทั้งใบรับของคสังสินค้าและประทวนสินค้าหรือแต่อย่างหนึ่งอย่างใดสูญหายไป เมื่อผู้ทรงเอกสารนั้น ๆ ให้ประกันตามสมควรแล้วจะให้นายคสังสินค้าออกให้ใหม่ก็ได้

ในกรณีเช่นนี้นายคสังสินค้าต้องจดหมายลงไว้ในต้นขั้วเป็นสำคัญ

สารานุกรม

U.S.Army Technical Manual, TM 743-200, Storage and Material Handling, U.S.Government-Printing Office, Washington D.C.1971.

U.S.Army Technical Manual, TM 743-200-1, Storage and Material Handling, U.S.Government Printing Office, Washington D.C.1978.

Amme, Dean S., PH.D., Material Management and Purchasing, Fourth Edition, Richard D. Irwin, Inc. Homewood, Illinois, 1980.

มานิช สุทธิวาทนฤพุดิ, คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วย ยืม ผ่ากทรัพย์ เก็บของในคลังสินค้า ฯลฯ มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพฯ 2520.

สุโขทัยธรรมาราช, มหาวิทยาลัย, สาขาวิชาวิทยาการจัดการ, เอกสารการสอนชุดวิชาการ และการจัดการ, ฝ่ายการพิมพ์ สำนักเทคโนโลยีการศึกษา มสธ.กรุงเทพฯ 2524.

สุโขทัยธรรมาราช, มหาวิทยาลัย, สาขาวิชาวิทยาการจัดการ, เอกสารการสอนชุดวิชาการ บริหารการผลิต, ฝ่ายการพิมพ์ สำนักเทคโนโลยีการศึกษา มสธ. กรุงเทพฯ 2526.